

Regnskabsførelse. Jeg glæder mig over, at jeg er den første Indenrigsminister, der har taget dette Spørgsmaal op og foranlediget en Revision af Kasserne, jeg ser nu, hvor nødvendigt det var. Det forekommer mig dog, at en Del af Mislighederne hidrører fra, at man i Spidsen for Ledelsen har sat Mænd, som ikke havde den fornødne regnskabsmæssige Uddannelse. For mange Kassers Vedkommende er det Sløseri og Mangel paa Kendskab til Forholdene, der have forvoldt Uregelmæssighederne. Men andre Steder foreligger der ganske vist Uregelmæssigheder af en Art, som vi alle stærkt maa beklage.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale Ændringsforslagene til § 2 vedrørende Postvæsenet. Angaaende Spørgsmaalet om de 22 Budes Oprykning til Overpostbude, der er nævnt i Ændringsforslaget under Nr. 5, skal jeg til Retfærdiggørelse for Administrationen oplyse, at dette Forslag er i nøjeste Overensstemmelse med, hvad Udvalget ønskede i Fjor. I Fjor ønskede nemlig det ærede Udvalg, at Forholdet i saa Henseende ved Postvæsenet skulde være det samme som ved Statsbanerne, og som Forslaget her er affattet, vil Forholdet blive ens i de to Etater, idet 88,4 pCt. i første Lønningsklasse og 11,6 pCt. i de dertil svarende højere Lønningsklasser er den Ordning, der er indført under Statsbanerne. Men naar hele Udvalget foreslaar en Nedsættelse med 500 Kr., skal Indenrigsministeriet finde sig deri og afvente bedre Vilkaar for den paatænkte Oprykning.

Saa komme vi til Spørgsmaalet om Ansættelse af 10 Postbude i København. Her gav det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds en meget lang Motivering af sin Stilling, men denne Motivering beroede noget paa en Misforstaaelse (*K. M. Klausen*: Nej!). Jo, for det ærede Medlem mente, at det var af Hensyn til Postombæringerne i København, at Forslaget om disse 10 nye Bude var optaget paa Finanslovsforslaget, men det er ikke rigtigt. De 6 af disse Bude ere nemlig bestemte til en hel ny Virksomhed, idet Meningen er, at de skulle sortere Aviserne, før de afgaa fra København, medens en saadan Sortering hidtil er foretagen i Togene. Naar man nægter Ministeriet disse Bude, ville Aviserne selvfølgelig som hidtil blive sorteret i Togene, og der vil ikke ske Ulykker i saa Henseende. De 6 Bude have altsaa ikke noget med Ombæringerne at gøre. Af de andre 4 Postbude skulde de 2 være paa Østerbro, den ene paa B-

Postkontoret, og den anden paa S-Postkontoret. Men ser man Sagen nøje igennem, vil det vise sig, at det ikke har saa meget at sige med Hensyn til Ombæringen, hvad enten man faar de 4 Bude eller ej. Nej, Spørgsmaalet berører Oprykningen af Reserverpostbude til faste Postbude. Postombæringen skal nok blive besørget, hvad enten vi faa de 4 fast ansatte eller ej, for den besørges selvfølgelig i sidste Tilfælde ved Ekstrabude, og der sker ingen Ulykke i saa Henseende, om man skal vente med denne Oprykning. Vil Rigsdagen ikke have disse 4 Bude ansatte og navnlig ikke have denne Sortering af Aviser paa Banegaarden, ja, saa fortsætter man som hidtil.

Saa komme vi til det kildne Spørgsmaal om Uniformerne. Ministeriet har ønsket, at der skal anvendes 45,000 Kr. til Postbudene i København og 45,000 Kr. til Landpostbudene, men ikke begge Dele i Aar. Ministeriet har ønsket at fordele Bevillingen paa 2 Aar og har ment, at man burde begynde at give disse Beklædningsgenstande til Postbudene i København. Der er nu et Flertal, som ønsker at begynde med Landpostbudene. Det er et Etikettespørgsmaal, hvor man skal begynde. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds holdt meget stærkt paa, at vi skulle begynde i København og gav en Forklaring, som sikkert ikke er rigtig, nemlig at det var meget varmere at gaa i røde Frakker end i de sorte, man gaar med paa Landet. Den røde Farve skulde stærkere end den sorte trække Solstrålerne til sig. Det er en ny Oplysning for mig, og den hidrører sikkert fra, at det ærede Medlem har en vis Forkærlighed for den røde Farve. Jeg har altid hørt, at den sorte Farve var den værste til at sluge Sol; derfor ser man, at ligger der Sne paa Marken, tør den først paa Brakjorden, hvor den sorte Jord kommer til Syne og tiltrækker Solvarmen stærkere end Græsmarken. En Part af Udvalget ønsker altsaa, at man skal begynde med Landpostbudene, en anden, at man skal begynde med de saakaldte røde Bude, og en tredie Part fælder en salomonisk Dom og siger: Lad os skære Bevillingen midt over og give 22,500 Kr. til hver af Parterne (*Ivar Berendsen*: I begge Aar!). Det ærede Medlem, som afbryder mig, er meget stemt for dette Forslag og finder, der er salomonisk Visdom deri. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at Administrationen vil komme noget i Vildrede med, hvorledes den efter en saadan Vedtagelse skal fordele disse Benklæder og Frakker, thi den kan ikke